

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2017. ÁPRILIS

4.

RÁDULY JÁNOS versei

Húsvéti tojás

Piros tojás, húsvéti,
virágdísz ékesíti.

Kinek írták, te öcskös?
Ki verset tud, és öntöz.

Vendég- várás

Házunk előtt
szarka cserreg,
vendég jöttét
jelzi tán...
Jöhet bárki,
terítve van
szeretetünk
asztalán.

A gyermekeknek
felhőtlenül boldog,
a felnőtteknek reményt hozó,
felhőt, gondot elűző
Húsvétot kívánunk.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Locsolóvers

Tegnap még úgy volt,
hogy nem mondok verset,
anya és apa unszolt,
hogy legalább egyet,
csak néhány sort mondjak,
az elég is lenne.
Most locsolok először,
s nem tudom, mivel jár.
Hová tettem a kölnim?
És hová a fejem?
Mindjárt elfelejtem
– ha téged meglátlak –
a versem s a nevem.
Azért az a tojás estére jó volna
(anya rakott krumplit főz),
ide vele a „nájlonzacskóba”.

FAZAKAS CSILLA rajzai

SZŐCS MARGIT

Hepe és Hupa

Boldizsár egy szép, nagy meséskönyvet kapott Húsvétra. Bár még óvodás volt, sok betűt ismert, és a nevét is le tudta írni. Azonnal hozzá is kezdett a könyv címének kibővítéséhez:

– He-pe-és-Hu-pa... Anya, kérlek, olvas-suk el – csimpaszkodott édesanyja ruhájába.

– Majd később, kisfiam. Először elmosoga-tok – válaszolta Anya a tányérokat rakosgatva.

Boldizsár elszontyolodott, és bekullogott a szobájába.

Fél óra múlva Anya befejezte a mosogatást, és benyitott kisfiához:

– Na, ide azzal a meséskönyvvel – mondta, és behuppant a zöld fotelbe.

Boldizsár gyorsan befészkelte magát az öl-be. Anya kinyitotta a könyvet, de máris bosz-szúsan kiáltott fel:

– Mik ezek a piros pacák? Mit műveltél, fiam?!

– Nem én voltam – válaszolta ijedten a kisfiú.

– Hát akkor ki? – mérgelődött Anya.

– Várj, elmesélem – vett nagy lélegzetet Bol-dizsár. – Képzeld, Anya, ebben a könyvben két nyúl lakik: Hepe és Hupa. Lapozz egyet, itt vannak a rajzon. Tudod, ők nem közönséges, hanem húsvéti nyulak. És mivel ma Húsvét napja van, elhatározták, hogy tojást festenek. „De honnan vegyünk tojást?” – kérdezte Hepe. „Induljunk el a sorok között, majd csak talá-

lunk valahol” – ajánlotta Hupa. Elindultak, és találtak, nem is keveset, és mind befestették pirosra. Most már érted, Anya?

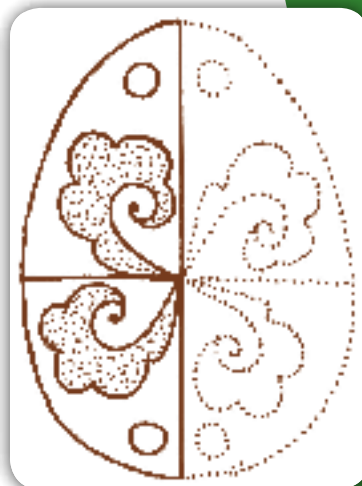
– Nem, fiam. Mi közük a tojásoknak ezekhez a foltokhoz?

– Nézd meg figyelmesebben, Anya. Az O betűket vélték tojásoknak, mivel ők egyáltalán nem tudnak olvasni.

– Ahá, már értem – sóhajtott Anya, s összevont szemöldökkel méregette Boldizsárt. – Csak egy dolog nem világos számomra.

Boldizsár kérdően nézett rá.

– Az, hogy mit keres a piros festékes ecset a zsebedben?

Segíts a két nyuszinak kifesteni a hímes tojásokat. Valójában ez nem is festés, hanem írókázás.

A kisfiú megszeppenve kapott a zsebéhez. De kívágta magát:

– Szerencse, hogy idejében elvettem tőlük, mert ha náluk marad, a pólóm karika-mintáit is tojásoknak nézték volna...

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Kirándulás a felhőben

Túráztunk a felhők közt,
Tisztást leltünk, hét rőföst.
Barkát szedtünk, átlátszót,
Patak is csobogott, furcsán szólt.

Felhőibolyák bimbóztak,
Szellőrózsák szaltóztak –
Láttam, mielőtt eljöttem:
Készül a tavasz a felhőkben.

KISS LEHEL

Van feltámadás!

Húsvéti szél füttyörész a réten,
azt füttyüli: „Van feltámadás!”
A bokrokat megsimítja szépen,
s felzümmög sok békés kis darázs.
Megered a hangja száz madárnak,
s belezendít ezer is talán.
Tavaly óta err’ a hírre vártak
a rügyecskék a vadkörtefán.
Dombok mögül kilövell a napfény
a világot beragyogva. Más
nem vidítja, csak a drága, nagy tény:
„Van reménység! Van feltámadás!”

BERTÓTI JOHANNA

Tavaszi szellő

Víz-fodrokat táncoltatok a tavon,
a tó tükrén fel-felsejlik alakom.
Bújócskázom, kergetőzőm kedvemre,
itt is vagyok, ott is vagyok egyszerre.

A virágok szirmait ha ringatom,
bódultan elalszanak az ágakon.
Illatukat ellopom, messze viszem,
hadd legyen ott a tavasz mindenkinben.

Vándorolok keleten és nyugaton,
erdőn-mezőn, kacsaringós utakon.
S ha megtalálalak a parkban egy padon,
arcodat vidáman megcirógatom.

Az ábrándos báránfelhő

Gedeon, a báránfelhő vígan legelészett az égi mezőkön. Hangosan hersegett a párafüvet, és gomolygott. Minden báránfelhő ezt tette. Ez volt a dolguk, amíg Szél Szilamér terelgette őket. De jaj volt annak, aki félregomolygott! Azonnal jött Orbán, a nagyszájú orkán, és megtépázta az engedetlen felhő-irhát.

Gedeon, a báránfelhő tehát hersegtetett, gomolygott, de közben még valamit tett. Éspedig ábrándozott. Ez szintén tilos volt, mert aki ábrándozott, könnyen elvéthette a gomolygást. Gedeon arra az esztenára gondolt, ami fölött pár nappal azelőtt vonultak át. Láta a lenti báránfelhőket, olyanok voltak, mint ő. Pajkosan táncoltak a réten, összebújtak, s meleg gyapjukban nagy szemük csillogott. Az ő báránfelhő társainak örökké nyirkos volt a bundája, és semmilyen szaguk nem volt. Szemüket szorosan lezárták, nehogy valami megzavarhassa őket legelés közben. Neki is ez a sorsa, legelni, gomolyogni, amíg esőfelhő nem lesz belőle.

Ahogy ezeket elgondolta Gedeon, hirtelen elvágódott az égi mezőkről. Meleg bundaszagba kíváncszott, s szerette volna, ha egyszer egy kisgyerek megsimogatja. Eldöntötte hát, hogy világgá megy. Alkonyattájt egy kis fátörfelhőbe burko-

lózott, és visszalebegett a juhnyájhoz. Leereszkedett a rétre. Ahogy alászállt, egyre gyengébbnek érezte magát. Fogyott is, mert már egy napja nem evett párafüvet. Megkóstolta a lenti füvet, de nem csillapította éhségét. Gondolta, legalább beszélget egyet a lentiekkel.

– Jó napot, báránfelhők, Gedeon vagyok – mondta illetudóan.

Erre az egész nyáj elkezdett hahotázni.

– Méghogy báránfelhők! Halljátok, mit mond ez a kis bodros!? Gyertek, felhőcskék, szálljunk fel! – viccelődtek, s hatalmasakat ugrottak, és huppantak a selyemfübe.

Rajta mulattak, Gedeon mégsem bántódott meg.

– Ha nem báránfelhők vagytok, akkor mi-félék? – kíváncsiskodott tovább.

– Báránok, juhok, kosok, berbécsek – válaszolták.

– Akkor én is báránok, juhok, kosok, berbécsek akarok lenni – vágta rá Gedeon, a kis báránfelhő. – Segítsetek, fogadjatok magatok közé! – kérte őket.

A báránok jólelkű teremtesek, eldöntötték hát, hogy befogadják a kis báránfelhőt, egy feltétellel: ha kiállja a puli-próbát. Ez abban áll,

hogy szembe kell szállni Palival, a pulival.

– Jaj, a szállás nekem jól megy! – örvendezett Gedeon, bár érezte, hogy egyre gyengül.

– Nemcsak szállni kell, hanem meg is kell futtatni Palit – mondta egy kiskos.

A próbát alkonyatra tették. Jött is Pali, a puli dölyfösen. Gedeon azonnal elészált.

– Hát te mi vagy, kis gomolyag? – morrant rá az eb. – Na ne búsulj, mindjárt kicsipkézem én azt a fehér irhátat. Brrr, de hideg vagy! Nesze – kaffantott bele a kutya a felhőbundába.

Sikerült egy kis foszlányt kiharapnia belőle. Gedeon azonban nem hátrált meg. Teljesen beburkolta a borzas ebet, hogy az az orráig sem látott. Megijedt Pali, szabadult volna a nyirkos felhő-gyapjútól, de hiába. Akkor elkezdett összevissza cikázni, hogy a bárányok a hasukat fogták neveltükben.

– Jól van, Gedeon, kiálltad a próbát, most már te is közénk való vagy! – kiabáltak.

A bárányfelhő eleresztette a kutyt. Pali szűkölve rohant a gazdájához. A kis felhő odavonszolta magát a többiekhez.

Nem tudott ő már lebegni, alig pihegett szegény. Akkora volt már csupán, mint a legkisebb barika.

– Sajnálom, azt hittem, jó bárány válna belőlem, de én csak egy felhő vagyok – súgta alig hallhatóan.

A többiek búsán nézték, hiszen már kezdték megkedvelni. Szép csendesen bevitték az akolba, s lefektették a szénára. A kis bárányfelhő olyan gyenge volt már, hogy a szemét is lehunyta. Ekkor csilingelő hangot hallott.

– Apa, apa, képzeld el, született egy kisbárányunk! Mikor született? Nézd, milyen fehér a bundája, még soha nem volt ilyen fehér barikánk! Úgye, az enyém lehet, apa? – azzal Samu félve simogatta meg Gedeont. Kis keze belesüppedt a meleg gyapjúba.

CSEH KATALIN versei

Rokonok

Báránfelhők az égen,
kisbárányok a réten...
Bizonyítja rokonságuk
fodros, bodros bundácskájuk.

Találkozni szeretnének
vagy a földön vagy az égen.
Nosza, itt a lajtorjám,
kisbáránykák, szaporán

siessetek, mert mindjárt alkonyul,
a sok báránfelleg akkor elvonul...
Napszentület előtt föl kell érnetek,
idelent mi buzgón szurkolunk nektek.

Felhőiskola

Felhőfiú, felhőlányka
indulnak az iskolába,
ott tanulnak gomolyogni,
szomjas földre záporozni.

Felhőtanár megtanítja,
mi a hófellegek titka,
mi a felhőszakadás,
s kiből lesz jó esőzsák.

„Kerüld a felhőkarcolókat,
mert már egy is fölhorzsolhat!”
Így szól az iskolai rendszabály,
ki megszegi, könnyen pórul jár.

Felhőfiú, felhőlányka
hazamennek nemsokára,
várja őket illatfelhő,
most hozta tavaszi szellő.

ZSIGMOND EMESE

KÉZMESE

Jancsi juhász bodor nyája
hegyen-völgyön legelész.

Este akol várja őket.

Összebújnak,

de egy bari,

szeleburdi,

elcsatangol.

S amíg Jancsi

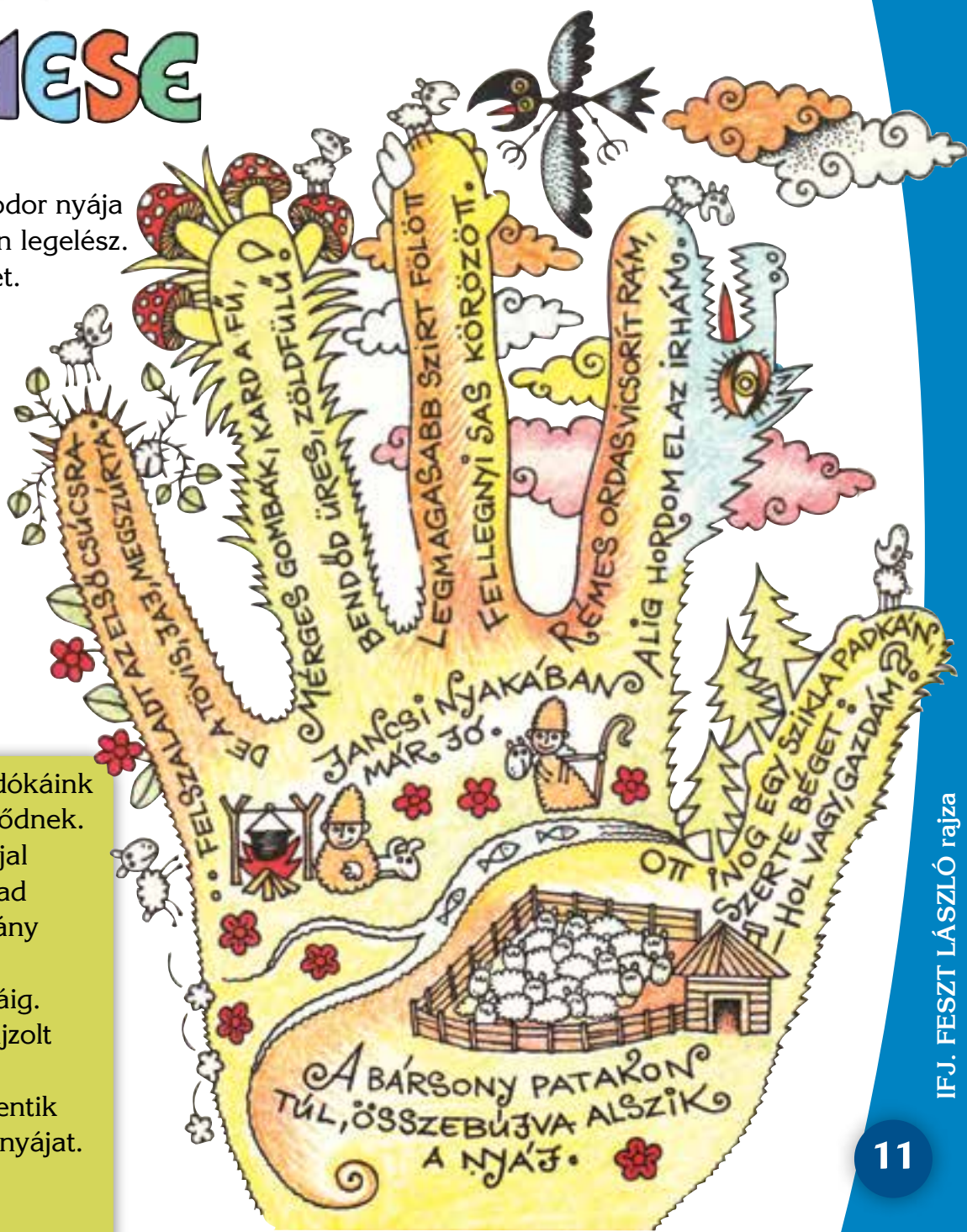
krumplit aprít

a bográcsba,

ő is aprít:

fel a hegyre.

Jól ismert kézmondókáink
a hüvelykujjal kezdődnek.
Ezt a mesét a kisujjal
kezdjük. Innen szalad
a szeleburdi kisbárány
hegyen-völgyön át
a hüvelykujj sziklájáig.
Végül a tenyérbe rajzolt
körök viszik haza,
s a ráhajló ujjak jelentik
az összebújnva alvó nyáját.

A tyúk meg a juh

Bolgár népmese

BÁN PÉTER fordítása

A tyúk megtojt, és éktelen kotkodácsolásba kezdett:

– Gyertek ide gyorsan! Ámuljatok-bámuljatok, milyen csodás tojást tojtam!

A jámbor juh szótlanul nyalogatta selymes szőrű báránkját...

– Miért nem jössz, hogy megnézd csodás, fehér tojásomat? – kérdezte tőle a tyúk. – Te nem tudsz ilyet tojni!

A juh szerényen válaszolta:

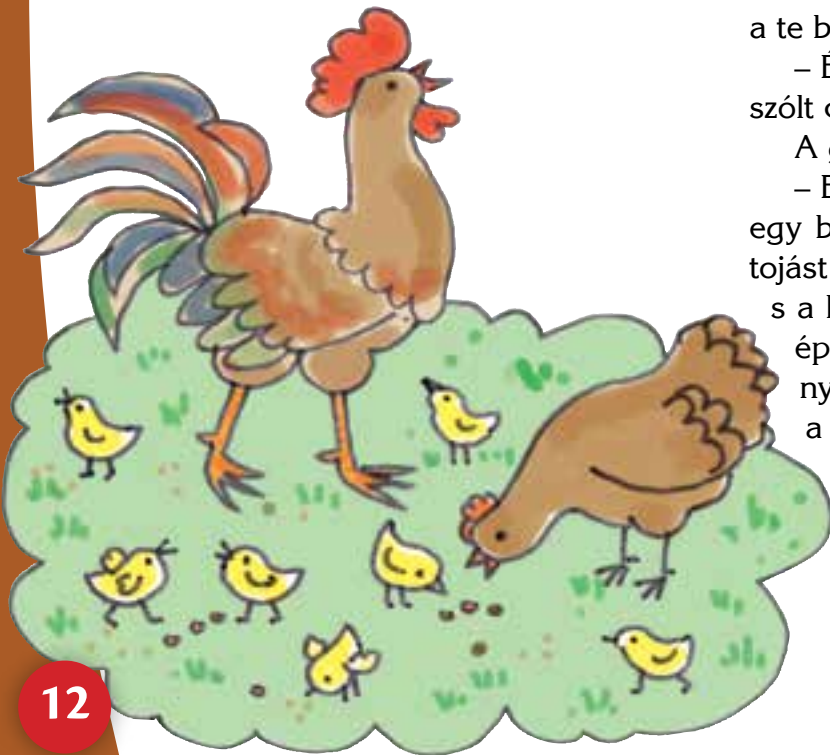
– Húgom, mindenki azt ad a gazdának, amit tud. Te tojást, én bárányt.

– De mennyit ér az én tojásom, és mennyit a te bárányod! – hetvenkedett a tyúk.

– Épp jön a gazdánk, kérdezzük meg tőle – szólt csendesen a juh.

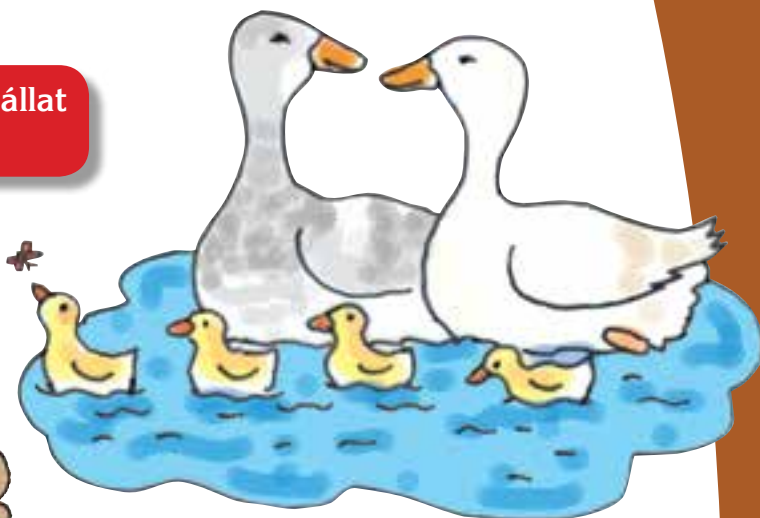
A gazda bölcsen válaszolt:

– Egy bárány száz tojást is megér, de a juh egy bárányt ellik egy évben, te pedig kétszáz tojást tojsz. Kotkodácsolj csak! Kicsi a tojásod s a belőle kikelő csibéd, de megértem, hogy éppoly büszke vagy rá, mint a juh a báránnyára. Minden anyának a maga kicsinye a legszebb.

Nevezd meg minden állatot a képeken: anyut, aput és kicsinyeiket. Számold meg, melyik állatnak hány csemetéje van.

Tudod, melyik állat
mit eszik?

Keresd meg, melyik részlet
szerepel a rajzokon, és melyik nem?

TÓTH ÁGNES

Kék és Piros

A Kék festék meg a Piros
összedugta kobakját,
elmentek világot látni,
mert unták a palettát.

– Festhetünk mi festő nélkül –
mondta Pirosnak a Kék.

Felugrott a magasságba,
s így lett égszínkék az ég.

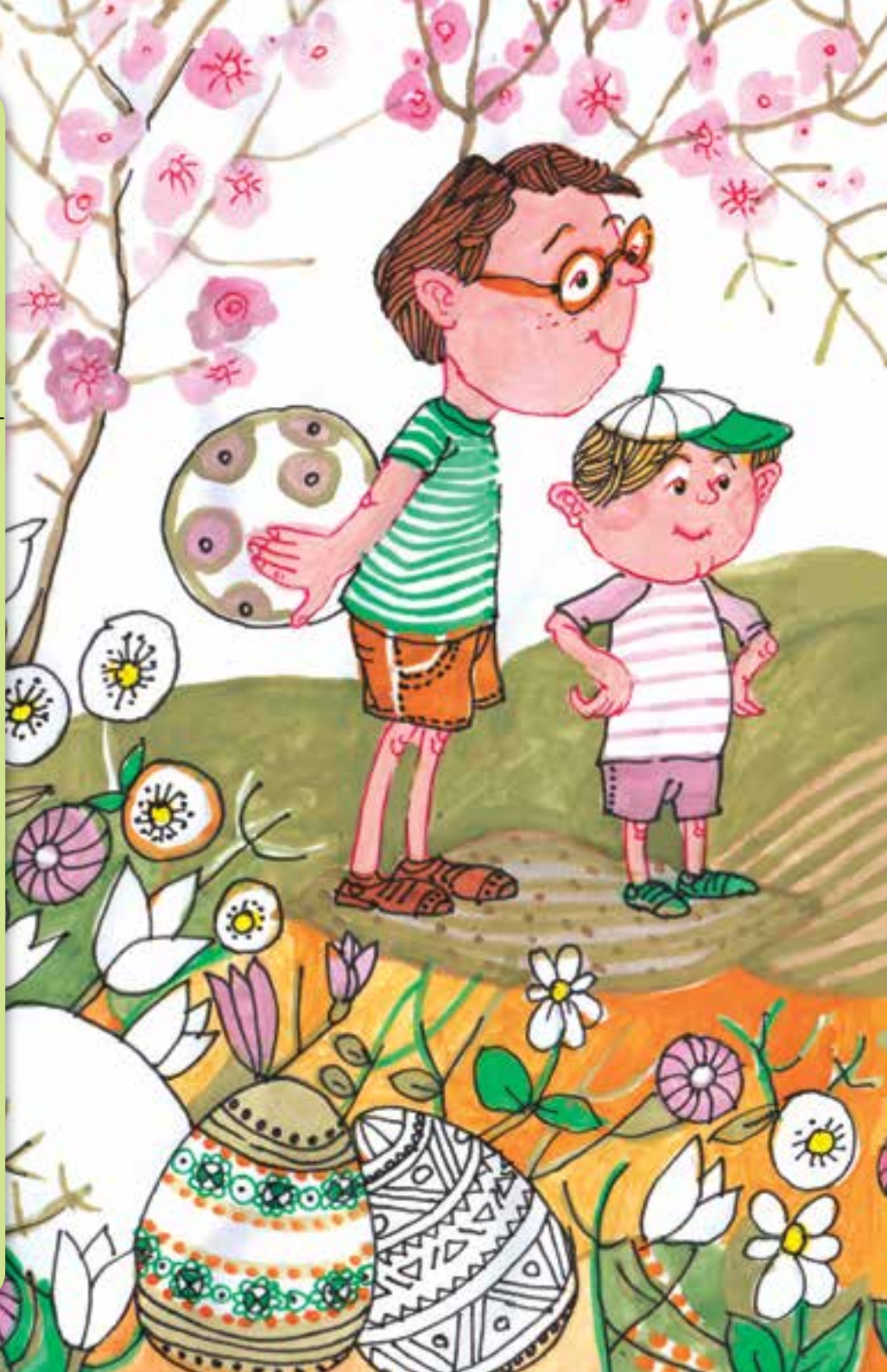
Vérvörösre festette
a háztetőket a Piros,
később jelzőlámpába bújt,
hogy ő legyen a tilos.

Azután a rétre mentek,
hogy virágot fessenek,
de már volt kék, piros, sárga
és fehér is rengeteg.

– Nem látok lila virágot –
mondta Pirosnak a Kék –,
hogyha én most lila lennék,
egy ibolyát festenék.

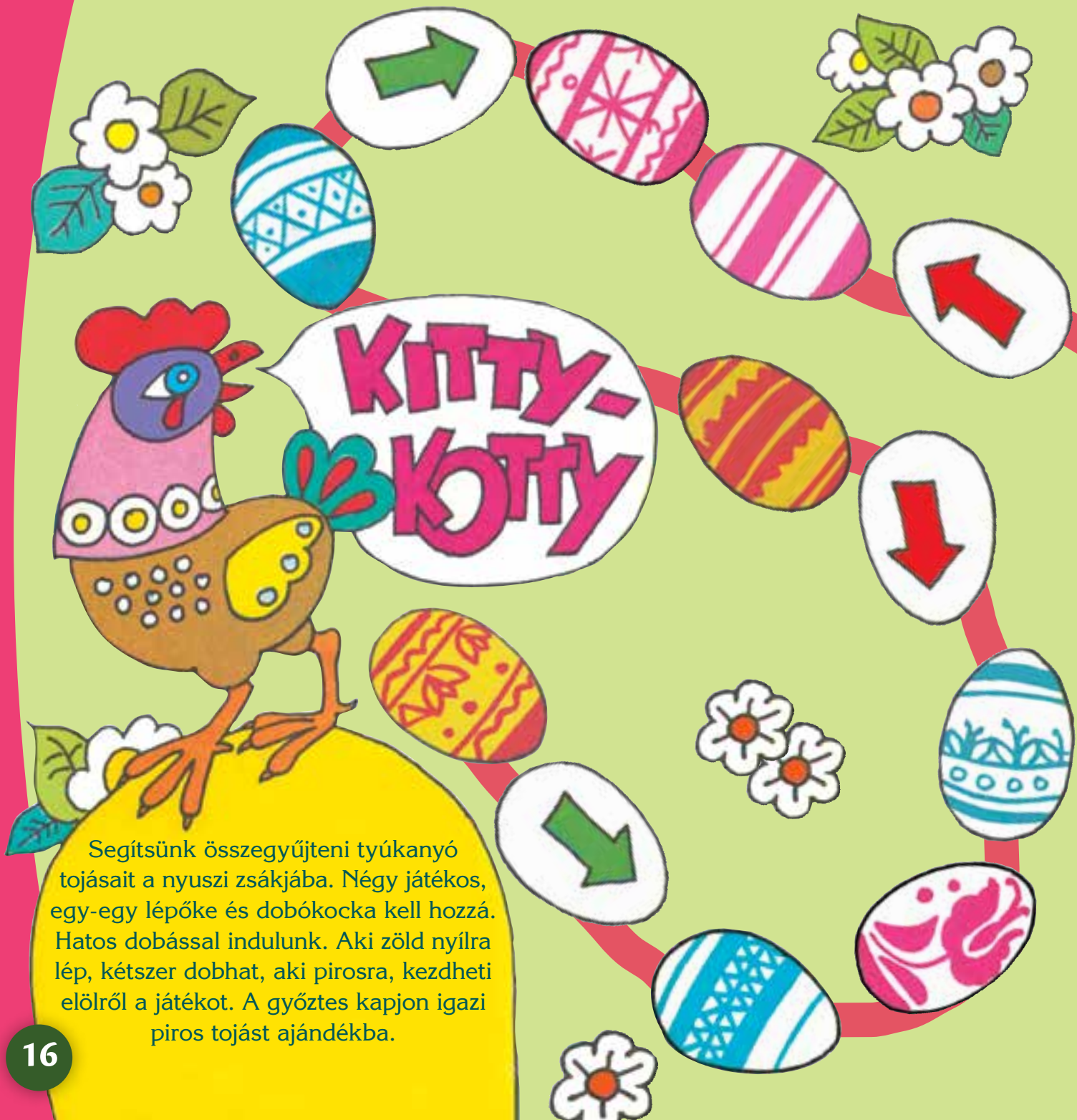
– Ha meg én lennék a lila –
sóhajtott a Piros szín –,
lehetne a réten több száz
lila szirmú kökörcsin.

S amíg ezen sopánkodtak,
rájuk talált a festő,
összekeverte a két színt,
s így lett lila a kettő.

Fesd ki a fehérén maradt
részleteket.

Segítsünk összegyűjteni tyúkanyó tojásait a nyuszi zsákjába. Négy játékos, egy-egy lépőke és dobókocka kell hozzá. Hatos dobással indulunk. Aki zöld nyílra lép, kétszer dobhat, aki pirosra, kezdheti előlről a játékot. A győztes kapjon igazi piros tojást ajándékba.

Vidám tavasz

A lap túlsó oldalára ragasszatok kartont, vágjátok ki a nyuszikát, a vastag vonalak mentén metsszétek be az oldalát, és fűzzetek bele húsvéti szalvétát.

Az ötletet a kelementelki óvodából lestük el, Kerekes Melinda és Menyhárt Katalin óvó nénik csoportjától.

***Boldog Húsvétot
kívánunk!***

Nem csipog, de csőrét tátja a húsvéti csibe-kártya.

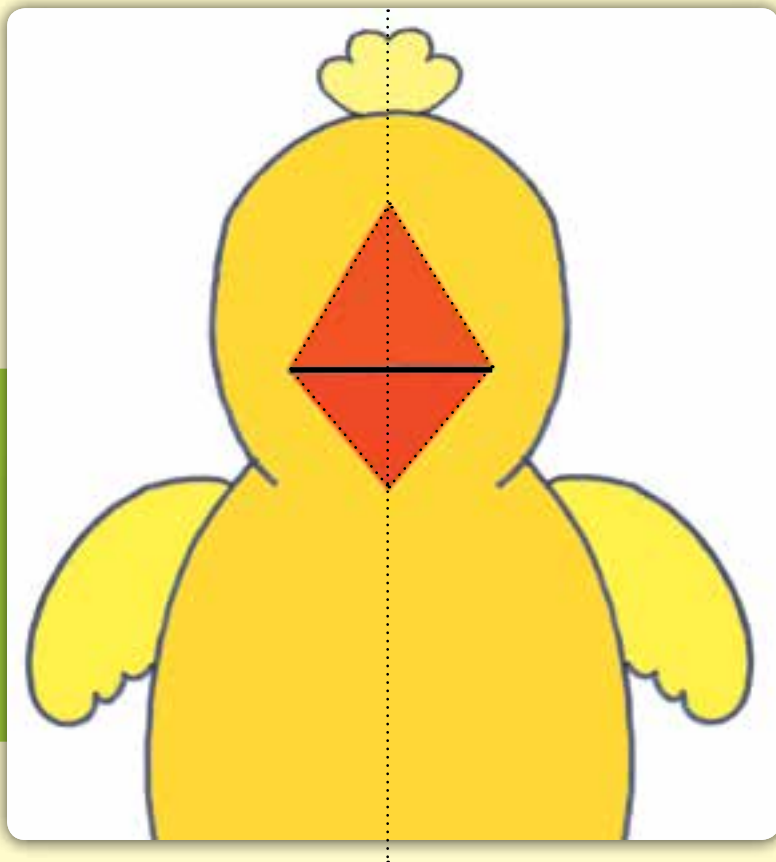
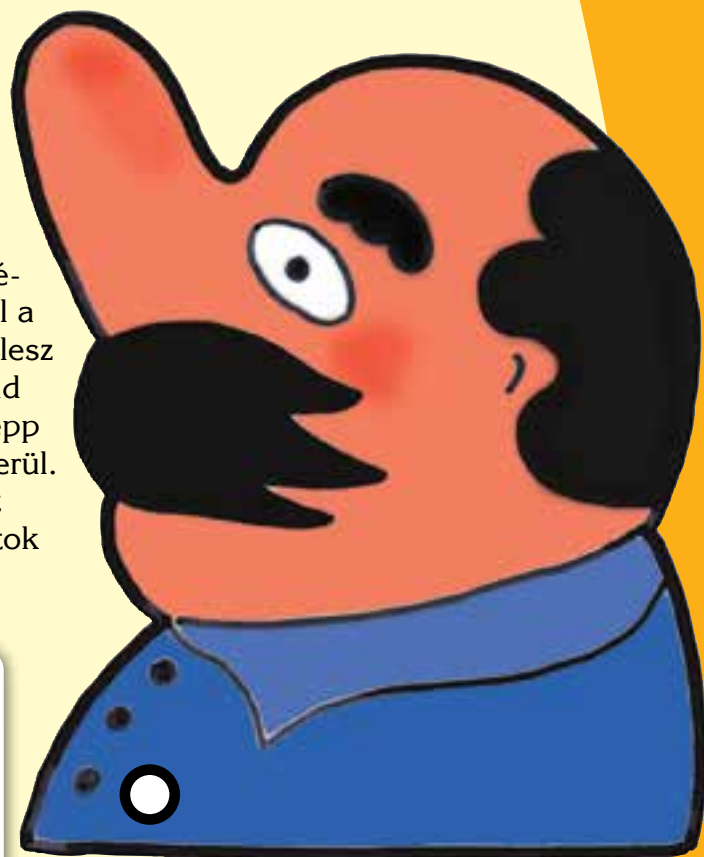
Szabó Anita Kinga
tanítványa, **Dienes Gábor**
készítette Érköbölkúton.

Vidám játék, nemcsak április elsejére.

Czirmay Júlia tanító néni dési kisdíákjai magyarosították a japán kendama játékot: Döbröginek nevezték el a karton bácsit, aki rákvörös lesz mérgében, ha az orrára akad a karika. Pedig a versenyt épp az nyeri meg, akinek ez sikerül. Ragasszatok vastag kartont

a lap túlsó oldalára, vágjátok ki Döbrögit, bogozzatok az aljára kb. félméteres kötőt a végén karikával. Rendezzetek Döbrögi-bajnokságot.

Vágjátok ki a kártyát, és hajtsátok ketté a függőleges, szaggatott vonal mentén. Metsszétek be a csőrét a vastag vonal végéig. Most nyissátok szét, és hajtogassátok előre-hátra a csőrét a pontozott vonalak szerint úgy, hogy a lap két oldalát mozgatva táogjon. Ragasszatok rezgős szemet a csibének.

Ügyesedjünk

Mákófalván Kovács-Minyóka Erzsébet óvó néni csoportja szalvétafülfű tojás-nyuszikat és origami húsvéti képeket készített.

Szilágyi Mária tanító néni osztálya a nagyváradi Szacsavay Imre Iskolában készítette a csodaszép magyaros piros tojásokat.

Húsvéti asztaldísz műanyag pohárból. Az ötlet Fazakas Ildikó óvó néni szilágypaniti csoportjában született.

Só-liszt gyurmából is lehet húsvéti díszeket készíteni, üzenik a székek-keresztúri Orbán Balázs Iskolából Rákosi Stefánia és Fazakas Hajnalka kisdíákjai.

Domokos Zsuzsa tanító néni osztálya a sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskolában ünnepváró hangulatban hajtogatta, ragasztotta a tavaszi díszeket.

Üdezöld fűben csücsülnek a műanyag kanálból, vattakorongból készült nyuszik. **Hám Ildikó** tanítványai küldték őket a nagykárolyi V. Lucaciu Iskolából.

Geréd Erika és **Márton Annamária** csíkdánfalvi osztálya lyukas korongra fonalat tekert, megkötötte, és összeborzolta a nyuszibundát.

Kovács Júlia és **Szucher Zsuzsa** csoportja a marosvásárhelyi Pedagógiai Líceum Óvodájában műanyag tányérból, cakos papírból, hullámkartonból és zseniliadrótból alkotta meg a jóltáplált tyúkanyókat.

Nagy tojásban kis tojás, no meg egy nyuszi: ilyen húsvéti ajtó- vagy ablakdíszet készítettek **Kőrösi Mária** tanító néni szalárdi kisdiákjai.

LÁNGI PÉTER

Kerti ábécé

E, e

Itt is **eper**, ott is **eper**,
ez kiált, azt keresni kell.
Találd meg a levél alatt,
minden **eper** finom falat!

É, é

Legyen **éles** kasza, kés,
kerti olló, ágfűrész,
s ha szándékból van elég,
kezed alatt a munka ég.

F, f

Három ujjal bárki képes
fügét mutogatni.
A valódi? Szottyos, édes,
bele tudsz harapni.

G, g

Eső után bokor alatt
fehérlik a **gombakalap**.
Nézd meg jól!
Ha nem bolond,
kosaradba rakhatod.

Gy, gy

Zöld levelek szövedéke,
gyöngyvirág a szöttes éke.
Félárnyékban, kertsarokban
fehér gyöngye illan-villan.

H, h

Búcsúzik a fehér világ,
hirdeti a fehér virág.
Nem marad hó
egy marék sem,
csak a **hóvirág** nevében.

I, i, Í, í

Ébred, szuszog már a föld,
hűs szellő a sóhaja,
avar fölött, fű között
kinyílott az **ibolya**.

J, j

Jázminillat árad,
bódítja a tájat,
majd a földet alatta
szirmával behavazza.

K, k

Szép a **káposzta** feje,
de hiába, nincs esze.
Mert a káposztafejek
összeborult levelek.

L, l

Gömbölyű a **labdarózsa**,
mintha fehér labda volna.
De nem pattog, nem gurul,
bokor ágán kivirul.

FODOR SÁNDOR

Életre - halálra!

Igaz: Lódarázs gonosz volt, ostoba is – de rettentő ravasz.

Rájött: a méhek miatt nem tudja kiűzni a remek odúból a két kis boldogtalant. Miattuk nem eheti tele magát ingyenmézze. Tudta a méhekről, hogy harciasak ugyan – de kényesek. Korán – egészen korán reggel, a harmaton nem repülnek. Félnék a náthától. Bezzeg ő nem fél.

Várt egy napig. Várt két napig. Várt három napig. Tovább nem várt.

Amióta megvolt a Lódarázsveszedelem, Csipike korábban ment a forráshoz. Most is ott volt. Típetupa éppen szellőztetett. Szerencsére az ágon tollázkodó madár észrevette a halk, óvatos zúgással közeledő veszedelmet. Akkorát rikoltott, hogy Típetupa ijedtében becsukta, és elrekeszelte az ajtót.

– Annyi baj legyen – gondolta, de nem zümmögte a Gonosz Ostoba, hogy a méhek ne hallják, és az ablakhoz indult. Okosan próbált támadni, ami nem volt könnyű. Számos tövis meredt rá az ablakból. Erős, hegyes tövisek. Törni próbálta, de nem ment. Aztán rángatni kezdte, húz-

ta-húzta erősen az egyik tövist, míg az lassan kimozdult a helyéről. Sikerült kicibálnia.

Oda se figyelt a szárnyzuhogásra. Madár elrepült valahová.

Azt se vette észre, hogy Csipike – nyakig harmatosan – megérkezett a forrástól. Már a lépcsőn észrevette, hogy valami nincs rendjén. Milyen jó, hogy indulás előtt övébe tűzte töviszuronyát! Gyorsan kézbe vette.

– Segíts, Réz Úr, segíts! – hallotta bentől.

– Itt vagyok, ne félj! Ki ne nyisd az ajtót! – kiáltotta Csipike, és hátát az ajtónak vetve várta a támadást, mert a hangra Lódarázs elmászott az ablaktól. Nem sietett. Fullánkját hegyezgetve, félelmesen közeledett Csipike felé. Két rettentő, zöldes-sárgás kockákból összerakott szeme félelmesen villogott.

– Félsz, mi?! – viczorogta.

– Ne-ne-ne... nem! – dadogta bátran Csipike.

– Nna, mondok valamit... Szépen ideadjátok a mézet, és elmentek innen. Akkor csak egy kicsit szúrlak meg! – alkudozott nagy kegyesen Lódarázs.

– De ho... hová mennénk, kedves Gonosz Ostoba – sírta bentől Típetupa.

– A szemetek világába! – rikoltotta Lódarázs. – Úgyis kidöntöm ezt a bükkfát! Csak útban van! Minden bükkfát kidöntök! Mozgás!

– Akkor nesze!! – rikkantotta váratlanul Csipike, előreugrott, és beledöfte a tövist Lódarázs rettentő bal szemébe.

– Juhhhhújjj! – visította el magát a Gonosz, és nyomban felszállt. Idétlenül körözött az Óriásnagyi Bükkfa körül, majd elrepült, amerre szokott, a Rettentő Kőszikla fele. Nyögdécselve zümmögött.

– Kinyithatod – kopogott be Csipike az ajtón. – Elment!

Tipetupa reszketve tárta ki az ajtót.

– Mi történt? – ölelte át férjeurát.

Csipike délcégen válaszolt:

– Harcoltunk. Életre-halálra!

– És?... – nézett rá Tipetupa reménykedve.

– Most csak életre sikerült. Kiszúrtam az egyik szemét, és elment.

– De mi lesz, ha visszajön?

– Akkor majd halálra vívok! – mondta harciasan. – Madár, hol vagy?! – kiáltotta. – Győzelmi indulót!

De Madár nem volt sehol. Hová repülhetett?

Tipetupa rámosolyodott diadalmas férjeurára:

– Akkor, tudod mit? Lesz egy győzelmi lakoma!

Az lett. Kukucsi bánhatta, hogy lemaradt róla. Tipetupa pedig, látva, milyen jóízűen fogyasztja Csipike a mézes mogyorót, elhatározta: immár ő is küzdeni fog bátor férje oldalán. Életre-halálra!

– Jó ötlet volt ez a hordóval – nevetett Csipike Tipetupára.

Mitagadás? Jólesett a kis gazdaszszonynak.

Szárnybontó

Itt a Húsvét, sehol máshol.
Nyuszi jár tavaszkor.
Ez az ünnep mindig jó,
Piros tojás, jaj, de jó.
Jönnek fiúk, locsolnak.
Lányok sütit kínálnak.
Drága Jézus feltámadt,
Hagyománya Húsvétnak.

Majorchik Mirjam,
Csíkszentdomokos

Lukács Norbert,
Diószád

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy nyuszi, akinek nem volt neve. Mindenki mondott egy nevet neki: Foltos, Füles, Tappancs, de neki egyik név sem tetszett. Így hát elment a mezőre. Ott látta, hogy három állat nagyon vár valakit. Épp meg akarta kérdezni, hogy kire várnak, amikor azok felkiáltottak:

– Megjött a húsvéti nyuszi!

Így hát az lett a neve, hogy Húsvéti Nyuszi.

Boldogan tért vissza az erdőbe.

Mihály Dóra Kata, Lővéte

Czikó Kamilla,
Csíkszentgyörgy

Galambocska, galambocska,
puha tollú galambocska
tovaszáll, meg sem áll,
amíg fészket nem talál.

Balogh Réka,
Marosvásárhely

Harai Ákos,
Zabola

A januári Szivárványban megjelent Bálint Szilárd vershez Debrecenből Kursinszky Viola osztálya, Szatmárnémetiből János Erzsébet tanítványai küldtek szellemes befejezést:

A gazdámtól elváltan
a földön fekszem elhánytan.
De most már boldog vagyok,
Mert újra egyben vagyok!
Rám talált egy vén cipész:
– Nekem te még sokat érsz!

Egy vargához kerültem,
kaptafára csücsültem,
nagyon-nagyon örültem.
Végre megjavítottak,
velem egy jót táncoltak,
még sokáig használtak.

László Andrea,
Esztelnek

Esik eső, s szép Napsugár süt,
a Szivárvány sok színben feltűnt.
Vezeti az utad, hogy megállj,
nézz fel az égre, mosolyogjál.
Legyen mosoly az arcodon, kérlek,
mint színes Szivárvány az égen.
Nem lesz többé özönvíz, tudom,
hisz Szivárvány kísér utadon.

Birtalan Beatrix,
Marosvásárhely

Bodó Krisztina,
Marosvásárhely

Dumitrache Júlia,
Négyfalu

Búcsúzik a tél, olvad a hó,
Elköszön a Tél apó.
Kacsingat a hóvirág,
tavasz illata köszönt rád.
Itt a tavasz, itt van már,
Gyerekek mosolya vár most rád.

Pakacs Tamás, Kézdivásárhely

Csipike postája

Kívánom, hogy annyi piros tojást hozzon a nyuszi, fessenek a lányok, és gyűjtsenek a fiúk, mint ahány O betű van ebben a Szivárványban.

Szócs Margit meséjében Hepe és Hupa minden O betűt pirosra festett... Írjátok meg, vajon tényleg ők voltak a tettesek?

László Hanna,
Esztelnek

Én nem piros tojást, hanem levelet kérek a nyuszitól, és töletek is. Máris betűzöm, kik írtak, rajzoltak Csipikének mostanában: **Molnár-Seres Edera**, **Molnár Izabella**, Zsibó; **Bogdán István**, **Bodor Vivien**, Kolozsvár; **Fábián Helga**, Marosvásárhely; **Lovász Dávid**, Gyergyószentmiklós; **Márkus Gergő**, Hadadnásd; **Puskás Nikolett**, Nagykároly; **Oláh Botond**, Zilah; a **tordaharasz-tosi**, a **nagyenyesi óvoda**; a **szatmárnémeti Szivárvány Református Óvoda**; a **marosvásárhelyi G. Coșbuc Iskola II. B**, a **Dacia Iskola előkészítő**; a **gyergyószentmiklósi Vaskertes Iskola előkészítő A**, a **nagyvárad D. Cantemir Iskola előkészítő**; a **szatmárnémeti Hám János Líceum előkészítő**, a **M. Eliade Iskola I.**; a **zilahi M. Eminescu Iskola előkészítő**; a **csíkszeredai Petőfi Sándor Iskola előkészítő C osztálya**; a **zabolai**, a **kézdiszentkereszt előkészítő**; a **csíkszentdomokosi Templom melletti Iskola I. B**; az **árpádi II.**; a **nyárádszeredai II. B osztály**; **diósadi olvasóink**.

● Húsvéti hangulatban **Szigeti Éva** **zabolai** és **Finna Enikő** **tordai** osztálya.

- Szilágyi Mária tanító néni kisdiákjai a nagyváradai Szacs vay Imre Iskolában tavasz-zöldbe, mosolyba öltöztek.

- Mindegyik Szivárványt áttanulmányozzuk, az összes kézimunkát elkészítjük. Székely Edit elsősei Négyfaluból, a Zajzoni Rab István Líceumból

- Nyárádi Izabella tanító néni a székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumból küldte levelét: Elsőseim nevében megköszönöm a havonta kapott Szivárvány örömeit, érdekességeit.

- Kedves Csipike! Tudjuk, hogy megmenekültök a Gonosz Ostobától, mert egyik osztálytársunk elárulta nekünk. Üdvözljük Örgébicset. Ez a két rajz a **Brasai Hunoré** és a **Haraszti Helgáé**, de mind lerajzoltunk titeket. **Szigeti Anna-Mária** tanító néni osztálya a marosvásárhelyi G. Coşbuc Iskolából

● Nem húsvéti locsolás! **Géczi Lili** óvó néni csoportja a **nagyváradi** Orsolya Óvodából épp a tűzoltók izgalmas, fontos munkájával ismerkedik.

● Bár idén a kistestvér Szivárvány „olvasói” vagyunk, szeretettel köszöntjük a 60 éves Napsugárt. **Antal Kinga** előkészítő osztálya a **gyer-gyószentmiklósi** Fogarasy Mihály Iskolából

● Biztatásként és emlékeztetőül idézzük fel, mennyire örültek **Sveda Éva** tanító néni kisdíákjai a **szatmárnémeti** Bălcescu–Petőfi Iskolában, amikor elkészült a tavalyi bélyeggyűjteményük. Rajta, küldjétek el ti is nekünk a Szivárvány-bélyegeket!

Itt a vége, de ne fuss el véle, hanem vágd ki ebből a lapszámból az utolsó Szivárvány-bélyegyet, és egészítsd ki vele a Csipikés rajzot. A csoport, az osztály névsorával együtt küldjétek be nekünk minden gyerek gyűjteményét. Csipike-mesefüzetet kaptok ajándékba.

E lapszám
támogatói:

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

• A székelyudvarhelyi Bethlen Gábor Iskolába járni öröm és büszkeség – ezt sugallja **Király Ida tanító néni** népes osztályának elegáns és vidám évfárói képe.

• Hogy ne legyen görbe a hátad! **Szakács Mária óvó néni nagyenyedi csoportja Molnár-Gál Sarolta** ötlete alapján körbe ült, és mindenki az előtte ülő hátát dögönyözte, aztán homorítás hátra! Nagy kacagás lett a vége.

• **Károly Veronika tanító néni csíkmenasági** kisdíákjai virággal és bizakodó mosollyal kezdték ezt a tanévet. Szinte észre sem vették, mikor telt el, máris az évfárói műsort próbálják. A bélyeggyűjteményük pedig készen várja, hogy elküldjék szerkesztőségünknek.

Címlap:
**UNIPAN
HELGA**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXVIII. évfolyam, 404. szám Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike- képtár

Turzai Boglárka,
Nagyenyed

Ömböli Balázs,
Marosludas

Kiss Janka Anna,
Zilah

Bodor Vivien,
Kolozsvár

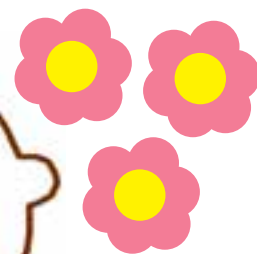
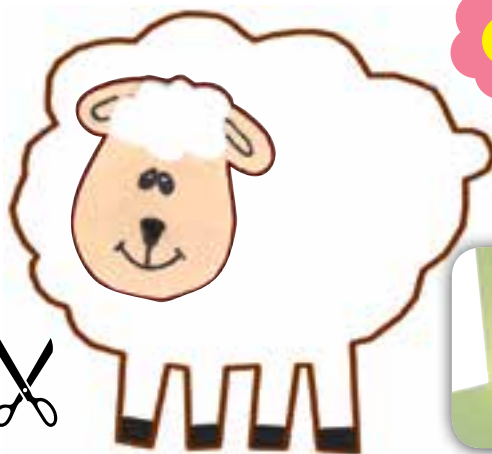
Stan Ingrid, Torda

Nagy Csilla,
Aranyosgyéres

Ára 4 LEJ, 400 FT

Vágd ketté a lapot a határvonalnál. A zöld téglalapot a vastag vonalak mentén metszd be, a szaggatottak mentén hajtogasd, majd az előretürt felületekre ragaszd fel a hímes tojást, a barit és a sötétzöld csíkból cakkozott fűvet. Díszítsd virágokkal, lepkével. Ragaszd kartonra, és írd rá húsvéti üzenetedet.

Beküldte Horga Mónika
tanító néni, Zimándújfalu